

som en særlig Gruppe, om hvis Statsansættelse der fremtidig kunde blive Tale. Den Arbejdsydelse, der haves Brug for, er yderst forskellig i de forskellige Distrikter og ofte udsat for Forandring. Da Postbesørgelsen nemlig nu er ordnet saaledes, at Omdelingen finder Sted i Tidsrummet mellem Hovedposternes Ankomst og Afgang, og da de paagældende Tidspunkter ere forskellige ved de forskellige Posthuse, bliver Ruterens Størrelse nødvendigvis forskellig, og da Hensynet til Befolkningens Ønsker og Interesser ofte medfører Nødvendigheden af at omlægge saavel enkelte Steder som større Distrikter fra et Posthus til et andet, blive Landpostruterne hyppig udsatte for Forandring. Ganske særlig gælder denne Betragtning Forholdene ved nye Baners Aabning. Og om at gaa bort fra det nu fulgte Princip for Landpostbesørgelsens Ordning, og lade Budene udgaa udelukkende paa lange Ruter uden at tage Sigte paa Overholdelsen af Forbindelserne med saavel ankommende som afgaaende Hovedposter kan der ikke være Tale; noget saadant vilde med Rette møde den mest levende Uvillie i Publikum. Hertil kommer, at man vilde være nødt til at søge de hidtidige Regler fastslaaede og saa for de statsansatte med Hensyn til Tjenestens Udførelse i Sygdomstilfælde o. lign. Det vilde i alle Tilfælde ikke være muligt for Administrationen uden længere Tids Forberedelse selv for en mindre Del af Landpostbudenes Vedkommende at gaa over til at have faste af Staten antagne Afløserer rundt omkring paa Landet, og en saadan Ordning og den fornødne Kontrol vilde under de foreliggende vanskelige Forhold let — uden at bringe Landpostbudene noget tilsvarende Gode — medføre betydelig større Udgifter, til hvis Størrelse Postvæsenet naturligvis da maatte tage Hensyn ved Fastsættelse af de her foreslaaede Lønforbedringer. I Virkeligheden synes en Udvikling ud fra de nu gældende Regler med yderligere Støtte fra Statens Side ogsaa være den Fremgangsmaade, der i saa Henseende baader saa vel Landpostbudene som Staten bedst, da man ad denne Vej lempeligst kommer over de ved Sygdom foranledigede Forhold.

Endvidere maa det erindres, at de kontraktmæssige Former udelukkende anvendes under Hensyn til hele Landpostvæsenets forskelligartede Forhold, og ligesom det derfor i forrige Samling foresloges — og vedtoges — at yde Landpostbudene Pension, er det ved nærværende Forslag foreslaaet at

gaa et Skridt videre end nu, saaledes at der aabnes pensionsberettigede Landpostbude, der paa Grund af Forholdenes Forandring gaa ned i Lønning, Afgang til at sikre sig Pension af den tidligere oppebaarne højere Lønning. — Angaaende Landpostbudenes Uniformering og angaaende Sygeunderstøttelse henvises til det i Anmærkningerne til vedkommende Paragraffer anførte.

Landpostbudene ere herefter i dette Lovforslag fremdeles foreslaaede lønede ved Kontrakt med hvert enkelt Bud.

Hvad Lønningsberegningen angaar, har man imidlertid ikke blot foreslaaet de nuværende Godtgørelser forhøjede, men man har ment at burde foreslaa Overgang til et andet Beregningsgrundlag end det nuværende pr. Omdelingstime.

Medens Timebetalingssystemet vel maa siges at have været nærliggende i den Periode, hvor Landpostbesørgelsen udviklede sig fra Budgange med Udvekslingssteder til direkte Omdeling, hvilken sidste Form for Postbesørgelsen paa Landet er gennemført hele Landet over fra den 1. Juli 1907, kan dette Lønningsgrundlag ikke længere anses for tilfredsstillende. At Landpostbudenes Lønning fastsættes efter den Tid, som Omdelingen tager, kan ikke undgaa at hæmme Bestræbelserne efter at gøre Omdelingstiden saa kort som mulig, og hermed er hverken Postvæsenet eller Landpostbudene og ej heller Publikum i Virkeligheden tjent. Det er i alle Parters Interesse, at Tiden udnyttes saa godt som mulig, og dette vil kun kunne opnaas, naar man forlader dette System og gaar over til en anden Maalestok for Vurderingen af Budets Arbejdsydelse. I saa Henseende vil det bedste Grundlag sikkert være Vejlængden. Den Vejlængde, der her maa blive Tale om, er den af Budet paa Hverdage gennemsnitlig virkelig tilbagelagte Vejlængde.

Ved Undersøgelser, der i den senere Tid ere foretagne paa forskellige Steder i Landet, har det vist sig, at Landpostbudene ikke altid selv ere paa det rene med, hvorledes det stiller sig med Længden af deres Ruter. Undersøgelserne, hvortil der er benyttet Skridttæller, dels af det paagældende Bud alene, dels tillige af en kontrollerende Ledsager, have imidlertid givet som Resultat, at en Mil med Aflevering af Post undervejs gennemgaaende tilbagelægges med ca. 10,000 Skridt og kræver en Tid af 2 Timer, indbefattet en Hviletid paa 15 Minutter. Paa tætbebyggede Steder, hvor Omdelingstiden tilsyneladende er forholdsmæssig større end Vej-